

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/L. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev in upokojencev.

Dr. Fr. O.—n.:

V božični poeziji.

Ze tedne pripravljane in valovane, ki zajema staro in mlado, bogatstvo in reveže! Seveda, v opredju pričakovanja, praznovanja in uživanja so pa otroci in šolska mladina. Od ljubega Miklavža — enako smo delali mi kot otroci in dijaki — pa do Sv. treh kraljev žive v samih upih na darove, v počitnicah in praznikih. Je to najsilnejša in najslajša romantika, ki se spleta ob nepokvarjeni, neizkušeni mladinski duši, ob verski božični mistiki in — skrbljivosti staršev, ki prilivajo tej romantiki — materijelnega olja. Končno smo deležni te romantike tudi mi odrasli, saj se moramo veseliti z veselimi in slednjič — kdo bi bil vedno prozaičen!

Čustvenost, idealna miselnost, odmišljanje od materijelnega sveta, skratka romantičnost nam je v tej pozemski bednosti potrebna kakor vsakdanji kruh. Brez nje ne bi vzdržali v življenjskem boju in tekmovalstvu v stoterih križih in težavah. Seveda so pa različni ljudje na svetu. Eni najdejo za vsako nezgodo, za vsak udarec usode — ako ni prehud — filozofičen izgovor: eh! naj bo! ničevó! Drugi robnatijo in se jeze za vsako malenkost, imajo pa zemljani to skupnost, da se jim ob čitanju lepe knjige, ob izrednem družinskem, verskem, državnem dogodku ali prazniku sprosti duh materijelnih spon in vzhiti v višavje duhovnosti in plemenite nežnosti. Ta

sproščenost, to odmaknjenje pa je večje ali manjše, kakor je komu prirojeno, privzgojeno, dano po prilikah in neprilikah.

Za tako dušno stanje človekovo je treba tedaj vzroka in povoda, notranjega, zunanjega motiva. Tak motiv nam nudi eden največjih verskih praznikov — Božič.

Kdo si ga ne predstavlja: plan in breg v svetlikajoči beli odeji, jasna, svitla noč, čarobno razsvetljeni božji hrami, polnočno zvonjenje! Človek se kar zamakne in strmi pred se in se zastirni nad samim seboj... Naravno, slika pa ne bi bila popolna, ako ne bi bil pod jasicami belo pregrnjen pritrnjak, ako ne bi bilo sobne topline in drugih božičnih dobrin, saj smo iz duha in mesa. Toda slednje bodi kakor mimogrede, le ohranjujoči dodatek. Naj ga naklonijo dobri, imoviti ljudje i vsem revežem, da bo tudi tem toplo v stanu, toplo v srcu.

Veličastvenost, mir in spokojnost, ki objema v božični noči zemljo in vesoljstvo, naj prošine i naše v življenjski borbi mučene duše! Naj zasanja človeški rod vsaj en večer, en dan preko težav in skrbi v jasne nadzemske poljane, brez morečega vsakdanjega obeležja! Zato

Zvonovi božični,
le bajno zvonite,
nam dušo tešite,
nam srce pojite!

Dr. Fr. Zbašnik:

„Slovenci med prvimi za edinstvo države.“

Prav je, da je »Naš Glas« v zadnji objavljenem članku »Pomembne izjave članov kraljevske vlade« gorenje besede debelo natisnil. Mislim pa, da ni neskromno in neumestno, ako glasilo uradništva poudari tudi, da je bilo pri nas prav uradništvo prvo, ki je pokazalo zmisel za tako ureditev države, kakršno intendirajo prosvetljenci in pomembni zgodovinski akt z dne 6. januarja 1929. leta. Dokaz temu članek »Kaj hočemo«, ki ga je prinesel »Naš Glas« v svoji številki z dne 25. marca 1920., torej v času, ko je bilo pri nas kot drugod po naši državi za kaj takega še ubogo malo razpoložljiva. Članek je še danes tako zanimiv, da ga je vredno ponatisniti. Glasi se:

»Kaj hočemo?... Hočemo veliko, močno, imponujočo Jugoslavijo! Hočemo državo, ki bo mogla ščititi svoje državljane, ki bi znala skrbeti za njih dobrobit! Hočemo državo, ki bo vzbujala spoštovanje pri naših prijateljih, vzbujala respekt pri naših sovražnikih! Državo hočemo, zgrajeno na trdnih moralnih temeljih, državo, v kateri naj ne bo mesta laži, hinavščini, zahrbtnosti!

Skoro prehitro je bilo prišlo. Tako nepričakovano nas je doletela velika sreča, da smo se je dotaknili z nečistimi rokami. Da, za to, kar nam je v onih odločilnih dneh naklonila usoda, bi se bili morali pripravljati! Delati bi bili morali pokoro. Skesati bi se bili morali svojih grehov. Prerojeni, kot popolnoma novi ljudje bi bili morali nastopiti novo dobo: oprani vseh madežev, utrjeni v dobrem, sposobni za boljše, lepše, poštenejše življenje kot smo ga živeli v prešlih časih.

Oj, bili so to žalostni časi! Kako je krvavelo srce, kako je klicalo, prosilo — zaman, zaman! Stranke! Moj Bog, stranke, stranke, same stranke! Ali je res, da mora vsakdo pripadati neki stranki? Če pa poštena duša vidi, da tako ne gre, da tako ne sme iti,

kako bi mogel vztrajati v tej ali oni stranki, kako bi mogel stranki na ljubo postati iz poštenjaka nepoštenjak, iz ljubitelja svojega naroda njegov škodljivec!

Kaj znajo stranke, smo dovolj dolgo opazovali s trpkim čuvstvom. Vsi poznamo tisto pesem, katere edini refrain je bil: »Ta je naš! — Ta ni naš!

Če je naš, je vse dobro na njem, pa naj ima še tako slabe lastnosti! Če ni naš, treba mu škodovati, pa naj ima še tako pošteno srce! Kdor je naš, zna vse, če se tudi morda ni ničesar učil, kdor ni naš, ne zna nič, pa naj je prebil še toliko izkušenj... pa naj se je v življenju še toliko trudil in boril... pa naj se je v službi še tako izkazal... Ali je naš ali ni naš — samo za to je šlo! Kake koristi naj ima od tega domovina, za to se ni brigal nihče!

Stranke! Toda kaj je prav za prav to, kar se imenuje stranka? Poglejmo stvari nekoliko na dno! Ozrimo se malce nazaj, priključimo si v spomin, kako so se le premnogokrat stranke osnovala.

Kdor je hotel kaj postati, komur se je zahotelo po časti, po slavi, morda tudi še po čem drugem, pa si je ustal novil stranko! In to ni bilo tako težko! Vaba se je kmalu dobila. Nekaj lepih obljub, nekaj blestečih fraz, pa smo bili za eno stranko bogatejši!

Kaka ironija, ako trdi kdo, da je šlo tu za načela! Nočem trditi, da ni nikogar med nami, ki bi ne mogel reči tega o sebi. Toda v obče...

Za načela! Če bi bilo šlo zgolj za načela, bi se ne bile nikdar tako razpasle strasti in nikdar bi se ne bilo razpaslo osebno sovraštvo v toliki meri, kot se je bilo pri nas!

Toda stranke morajo biti! V združenju je moč! Da, v združenju je moč, toda iz tega ne sledi še, da bi morale biti stranke v današnjem pomenu besede. Gotovo: posameznik ne velja

nič, samo strnjene falange smejo računati na uspeh. Ali zaradi tega še ni treba političnih strank! Ne rečem: stanovske in gospodarske organizacije — pa tudi teh bi ne bilo treba, če bi bilo malo več poštenosti na svetu. Naj slabše izmed slabega pa je seveda, če se istovetijo stanovske in gospodarske organizacije s političnimi strankami. Gorje, če izkorišča kaka stranka svojo politično moč, kakor se je že premnogokrat zgodilo, v to, da sebi polni žepe in gospodarsko uničuje druge. Ne, političnih strank ni treba! Iz političnih strank izvira vse gorje. Politične stranke so v prvi vrsti krive, da ne pride v državi do reda, da ne pride do notranjega miru. Politične stranke so vzrok, da se čuti vedno manjši ali večji del državljanov zapostavljenega, zatiranega. Gotovo, vsem ne bo nikoli prav. V življenju je že tako, da si želi istočasno eden solnce, drugi dežja. Toda če ne sije solnce, ali če ne gre dež, to še ni krivica. Krivica pa je, če se odločuje vsaka reč s strankarskega stališča in če mi velja politični nasprotnik za večjega zločinca od ubijalca ali roparja...

Dokler bodo stranke, bodo spori in prepiri! Kaj pomaga, če stopi danes stranka k stranki in veli: Pa bodimo prijatelji! Kako ganljivo je to bilo ob prevratu! Tedaj so si ležale stranke v objemu. Kako lepo je bilo, ko smo se topili v sami ljubezni! Lepo za — navneže! Kdor je ohranil malo hladnega razuma, je lahko vedel, da ne bo držalo. Sicer pa bi bilo moralo že tisto barantanje za poverjeništvu iztrezniti največje entuziaste! Prav v tem, kako so se pulile stranke baš za ona poverjeništvu, ki so nudila največ šans za razširjenje politične moči, se je razodevalo dovolj jasno, da je tista ljubezen samo navidezna in da si bodo stranke prej ali slej zopet v lasch. O da, tistikrat bi se bilo dalo morda napraviti kaj! Tistikrat bi bil moral za klicati kdo: »Proč s strankami! Mi vsi smo ena sama velika stranka, stranka domoljubov, stranka poštenjaka! — Pa ni bilo nikogar, ki bi mu bila prišla srečna misel — pač, misel je bila tu, toda nikogar ni bilo, ki bi bil imel poguma dovolj, da bi bil zaklical: »Proč s hinavstvom!«

Posledice pa se kažejo vsepovsod!

Nastopni nagovor našega novega bana.

Dne 9. decembra 1930. je novo imenovani ban dravske banovine g. dr. Drago Marušič prevzel banske posle in nagovoril zbrane načelnike oddelkov in odsekov banske uprave tako:

Pri prevzemanju banskih poslov Vas iskreno pozdravljam kot svoje najožje sodelavce in si želim pri tem z Vami tesnega sodelovanja, ki naj sloni na medsebojnem zaupanju.

Železna disciplina in brezkompromisna objektivnost se pri dobri in poštenu upravi razumeta sami po sebi. Državni uradnik, kateremu pri njegovem poslovanju ne služi kot podlaga izključno le poštenje, zakon in državi ni ter splošni interes, in ki se da zavesti od interesov posameznikov ali skupin, zlorablja svojo moč in zaupanje, ki mu je poverjeno.

Na vsak način hočem — svest si svoje velike odgovornosti pred kraljem, domovino in bodočnostjo — biti zvest čuvar nad poslovanjem banskih uradov in institucij.

Toda jaz pričakujem od Vas, gospodje, še več, še mnogo več: da namreč v svoje delo vnesete vso svojo dušo in vse svoje srce, vso svojo ljubezen in vdanost do kralja in domovine ter do naroda, zlasti do našega malega

In zdaj smo srečno zopet tam, kjer smo bili. Kakor vrtoglava ovca, smo, ki se suče vedno okoli ene točke. Kvorum, kvorum, kvorum — svet se nam pa smeje!

Ne, ni res, da stranke morajo biti! Kadar gre za kaj dobrega, obče koristnega, se združijo lahko vsi dobri ter pripomorejo tistemu dobremu do zmage. In kaj je dobro, kaj je koristno, zasluži kmalu tudi najpreprostejši človek. Kako že pravi Goethe? »Der Mensch in seinem dunklen Drange, ist sich des rechten Zieles wohl bewusst!« Dozdaj smo videli samo, kako je stranka ovirala stranko pri izvrševanju najvažnejših državnih poslov, videli samo, kako je dvigala vsaka stranka svoje koristi nad državne interese. In temu mora biti enkrat konec!

Hočemo veliko, močno, imponujočo Jugoslavijo! Hočemo državo, ki bi bila v stanu, ščititi svoje državljane, ki bi znala skrbeti za njih dobrobit! Hočemo državo, ki bi vzbujala spoštovanje pri naših prijateljih, vzbujala respekt pri naših sovražnikih! Državo hočemo, zgrajeno na trdnih moralnih temeljih, državo, v kateri naj ne bo mesta laži, hinavščini, zahrbtnosti! Lepa, v vsakem pogledu vzorna bodi naša domovina!

To je naš cilj, ki ga moramo doseči! Če ga ne moremo doseči s strankami, ga dosežemo brez stranke in preko strank! Torej stranke: Pamet!

Tako je pisal »Naš Glas« pred dobrimi 10. leti!

Res je, tudi »Slovenski Narod« je prinesel v tistih časih več člankov, ki so se zavzemali za izpremembo razmer ter pledirali bolj ali manj direktno za enotno Jugoslavijo. Taki članki so bili: »Miha, Gašper, Boltežar« z dne 24. aprila 1921. — pereča satira na separatistična stremeljenja! — dalje »Resna beseda« z dne 10. maja 1921.; »Nekdaj in sedaj« z dne 29. aprila 1923.; »Politična razmotrivanja« z dne 10. maja 1925. in še nekateri drugi. Toda pribiti treba, da je tudi vse te članke pisal slovenski uradnik!

Ali ob vsem tem še kdo dvomi, da je najgorečnejši in najodkritosrdnejši propagator idej, ki jih vsebuje manifest z dne 6. januarja 1929., naš uradnik?

ga človeka. Vedno moramo imeti pred očmi in gojiti vse panoge narodovega življenja, naj se javljajo v katerikoli obliki; toda zavedati se moramo, da sta glavna stebra naše domovine kmet in zemlja. Zato moramo posebno brigo posvetiti našemu kmetu in delavcu, kot glavnim produktivnim silam narodnega gospodarstva.

Kar se tiče smernic našega dela, nam jih je jasno začrtal naš ljubljenski veliki kralj Aleksander v svojem historičnem manifestu od 6. januarja in v osnovnem zakonu o novi uredbi kraljevine Jugoslavije od 3. oktobra lanskega leta, s katerim je bila ustanovljena tudi dravska banovina. Navodila za poslovanje, ki so veljala za mojega predhodnika na tem mestu, prvega bana dravske banovine, gospoda ministra ing. Dušana Serneca, veljajo brez izpremembe tudi za mene. Delo, započeto od mojega predhodnika za koncentracijo vseh narodnih konstruktivnih sil, hočem nadaljevati, razširiti, poglobiti, dovršiti. Pri tem računam na podporo vseh Slovencev. Kdor je pravi jugoslovanski patrijot, ne sme ostati ob strani in še manj delo ovirati. In, kakor so pri skupnem delu vsi dobrodošli, ki imajo dobro voljo, ne

sme biti in ne bo dovoljeno nobene mu, da to delo, ki ima edini cilj, da dvigne narod in državo, kakorkoli ovira.

Osnovna ideja vsemu našemu delu mora biti državno in narodno edinstvo ter ljubezen in vdanost do naše skupne domovine, velike in močne Jugoslavije, kateri moramo vsi brez izjeme služiti.

Moj cilj je, ustvariti iz dravske banovine pokrajino, ki bo po svoji nacionalni jugoslovanski zavesti, po svoji narodni disciplini in po svojem vzornem gospodarstvu postala vzor ostalim krajem naše velike domovine, ponos naše države in pravi biser v svetli jugoslovanski kroni.

Ljubezen do domovine pa zahteva tudi bratsko ljubezen, strpnost in medsebojno spoštovanje. Nad vsem tem

mora biti nesebično in pošteno delo, katero mora temeljiti na etičnih načelih, kajti ta edina morejo donesti trajen uspeh.

To so moja načela, katerih se hočem pri svojem delu držati in katerih se moramo držati vsi, da dosežemo zastavljeni si cilj.

Zaključujem z izjavo zahvalnosti, ljubezni in neomajne vdanosti Nj. Vel. kralju Aleksandru in Njegovemu vzvišenemu domu, in z izjavo vernoosti in globokega spoštovanja prvemu pomočniku Nj. Vel. kralja predsedniku vlade gospodu Petru Živkoviću in kraljevski vladi.

Živelo Njegovo Veličanstvo kralj Aleksander!

Prisotni so se z navdušenjem pridružili vzkliku g. bana ter trikrat zaklicali »Živio kralj!«

A. Korenini:

Obdavčenje pogodbenih poštarjev.

O tem vprašanju, ki je za pogodbene poštarje življenskega pomena, je ljubljanska oblastna poštna organizacija poslala tudi finančnemu ministru obširno spomenico.

V začetku navaja ta spomenica, da so bili dohodki pogodbenih poštarjev obdavčeni do konca leta 1928. z uslužbenskim davkom, da pa je finančna direkcija v Ljubljani na podlagi neke odredbe finančnega ministrstva odredila, da so ti dohodki od 1. januarja 1929. dalje zavezani pridobnini, ter jih je uvrstila pod člen 42./II. točka zakona o neposrednih davkih, torej med poklice oseb, ki so samostaino drugim na službo za odškodnino, z izključno ali pretežno uporabo lastne duševne moči. V svojem nadaljnjem toku navaja spomenica kratek izvešček iz pravilnika o pogodbenih državniških poštah z dne 28. marca 1926. (»Ur. list« 43, 1926.), s katerim orisuje službeni značaj in službeno razmerje pogodbenih poštarjev, njih pravice in dolžnosti ter skuša naposled dokazovati, da se jih po besedilu člena 42. davčnega zakona ne more prištevati h katerikoli v tem členu navedeni skupini davčnih zavezancev. Zaključuje spomenica s prošnjo, naj se subsumirajo pogodbeni poštarji pod 2. ali 3. točko člena 46. cit. zakona, ki oprošča davka v točki 2. podjetja s posebnimi zakonskimi ugodnostmi in pod točko 3. obrate vojnih invalidov, nesposobnih za vsak drugi zaslužek, in drugih oseb, ki bi drugače obremenjale državo ali samoupravne edinice, če ni povprečni dnevni dohodek večji od običajne dnevne mezde v dotičnem kraju; — oziroma, da se smatra pogodbeni poštarje kot kontraktualne uslužbenke ter naj bi se njih dohodki obdavčili z uslužbenskim davkom.

Mislím, da bo ustrezno vsem prizadetim, če razmotrimo upravičenost

zahtevka spomenice iz davčno-pravnega vidika.

Zahtevke, naj bodo pogodbeni poštarji oproščeni pridobnine po členu 46. davčnega zakona, je po mojem mnenju neupravičen in pogrešen že v tem, da priznava spomenica s tem indirektno, da se pogodbeni poštarji lahko smatrajo kot izvrševalci samostalnega poklica, oziroma kot podjetniki, kar pa na drugi strani ista spomenica odločno izpodbija in nasprotno dokazuje. Če na pogodbene poštarje ne moremo uporabiti člena 42., moramo nanje tem manj uporabiti člen 46. zakona.

Po davčnem zakonu je upravičen edinole zahtevke, naj bodo dohodki pogodbenih poštarjev zavezani uslužbenskemu davku, in sicer iz sledečih razlogov:

Dohodki pogodbenih poštarjev so obdavčeni sedaj po členu 42./II. točka davčnega zakona, ker se jih smatra kot izvrševalce samostalnega poklica (ministrstvo jih smatra kot podjetnike!). Uslužbenskemu davku pa so zavezani dohodki oseb z nesamostalnim poklicem.

Treba je torej ugotoviti, kateri kriteriji tvorijo po davčnem zakonu pojem nesamostalnega, oziroma samostalnega poklica in h kateri vrsti poklica moremo prištevati pogodbene poštarje po njih službenem značaju.

Država je zaradi poenostavljenja uprave in iz ekonomskih razlogov izločila manjše poštne edinice iz direkt-

Najbolj pošteno Vas postreže z zimskimi oblačili

I. MAČEK

Ljubljana, Aleksandrova cesta 12

ne državne uprave ter jih odstopila v upravljanje pogodbenim poštarjem proti gotovi odškodnini. Ob prevzemu pošte napravi država s pogodbenim poštarjem **službeno pogodbo** na podlagi določil pravilnika o pogodbenih državnih poštah. Ta pravilnik je za pogodbene poštarje nekaka službena pragmatika, s katero je urejeno njih **službeno razmerje** napram državi. Iz davčno-pravnega vidika so glede presoje važna določila o njih službenih prejemkih in dolžnostih. Prejemki se dele v redne in izredne. Izredni služijo za kritje stroškov za telegraf in telefon, za težje in dražje dostavljanje, za najem poštne prostora itd. Za redne prejemke pa morajo poštarji 1. pripraviti primerne prostore (del svojega stanovanja) za nastanitev pošte, 2. urediti pisarno, 3. opravljati celokupno službo in 4. skrbeti za redno prenašanje pošte po pismonoših, katere morajo sami vzdrževati. Redni prejemki obstoje torej iz poštarjeve plače za njegovo delo in iz pavšala za upravne stroške. Plača in pavšal se izplačujeta v skupnem znesku vsakega prvega v mesecu vnaprej. Poštarji morajo od svojih fiksnih rednih prejemkov najprej poravnati upravne stroške, ostanek pa tvorijo njih plače.

Sedaj si pa pogledimo, kakšni dohodki so po davčnem zakonu zavezani uslužbenskemu davku.

Po členu 89. davčnega zakona je zavezan uslužbenskemu davku vsak dohodek od nesamostalnega dela in nesamostalnega poklica. Za nesamostalno delo, oziroma poklic pa se smatra delovanje, ki se vrši na račun in na odgovornost koga drugega (delodajalca), po njegovem naročilu in navodilu. **Službeno razmerje** nastane s pogodbo o izvrševanju cele vrste del, ki se po navljajo periodično za **odškodnino**. Nasprotno pa se razodeva samostalnost dela in poklica vedno, kadar dela kdo na svoj račun in ob lastni odgovornosti.

Bistveni kriteriji nesamostalnega poklica so torej: 1. službeno razmerje, 2. plača, 3. neodgovornost in delovanje na tuj račun. Vse te kriterije najdemo pri poklicu pogodbenih poštarjev. Delodajalec je država, ki sklene s svojim uslužbencem službeno pogodbo, s katero je ustanovljeno službeno razmerje. Poštarji prejemajo plačo vsakega prvega v mesecu in njih delovanje se vrši na račun in odgovornost države, ki pa ima proti uslužbencu regresno pravico. Iz tega je razvidno, da so dohodki pogodbenih poštarjev zavezani uslužbenskemu davku ne pa pridobnini, ker za samostalno delovanje manjkajo bistveni znaki, in sicer lastna odgovornost in delovanje na svoj račun.

Kako velika je razlika med predpisom uslužbenskega davka in med pridobnino, kaže sledeči primer: Na 750 Din mesečne plače odpade za

Kolinska

TVORNIKA

ČIKORIJE

NAŠ PRAVI DOMAČI IZDELEK.

uslužbenke brez otrok 9 Din uslužbenskega davka brez vsakih avtonomnih doklad, kar znaša letno 108 Din davka. Pridobnina pa se odmerja od letnega čistega dohodka, ki znaša v našem primeru 9000 Din; od tega odpade na 8%ni osnovni davek 720 Din, na 2%ni dopolnilni davek 180 Din, skupaj na državni davek 900 Din. K temu je treba prišteti še različne avtonomne doklade, ki znašajo povprečno 200% od osnovnega državnega davka, to je 1440 Din. Skupni davek znaša torej 2340 Din ali 26% od letnih dohodkov pri pridobnini, med tem ko znaša od istih dohodkov uslužbenški davek samo 1-02%.

Vsled tega bi bilo v interesu obstoja in življenskih pogojev pogodbenih poštarjev želeli, da se njihovi dohodki odtegnejo obdavčevanju s pridobnino, posebno ker pri njih za to davčno vrsto ni v davčnem zakonu nobene podlage.

Trdno smo prepričani, da bo tudi ministrstvo uvidelo zakonski neosnovano in neopravičeno težko davčno preobremenitev pogodbenih poštarjev in da bo v najkrajšem času ugodilo zahtevku uvodoma navedene spomenice ljubljanske oblastne poštne organizacije.

Oblačilnica za Slovenijo

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6
priporoča svojo bogato zalogo vseh vrst manufakturnega blaga. Državni uradniki dobijo blago na obroke samo s predložitvijo uradne legitimacije.

Obleke kemično čistí, barva, pilisira in ilka tovarna J. O. S. REICH.

Francevič:

Kadar volkovi tulijo.

Podolgovata, jajcu podobna dolina. Sredi nje grič, na njem pa cerkev. Vse naokoli po dolu razsejane vasi, posamezne hiše raztepane po pobočjih. Ozri se v južno smer od cerkve, pa ugledaš sredi rebri Skončev dom, iz katerega se suklja modrikast dim. Vsa pokrajina je ovita v razkošno gornostajevino mladega snega.

Dan pred Božičem. Gospodinje v Jelovem imajo polne roke dela. Tudi Skončeva Tona se ne more pritožiti, da bi dolg čas prodajala. Na vse zgodaj je omila pod v sobi in ga posula s piljevino, da se mehko stopa ko po preprogi. Napekla je golobic iz bele moke, kravajčkov in hlebcev, seveda tudi župnik — drugod mu pravijo poprtnik ali stalnik — in kar je takih kmetijskih dobrot, ki bodo morale trpeti vse tri božične večere in še kaj dalje. A kaj bi ne? Za tri osebe je hitro poskrbljeno, posebno ker je nje mati že v letih in ima samo še en zob, strančak, ki pa se že nekam sumljivo maje. Sinček edinček pa tudi bog ve koliko ne pospravi kruha, čeprav venomer melje s svojimi belimi zobki. Eh da! ko bi bil tu še njen pokojni mož! Ali je mogoče tako nanaglomati zniti,

kakor je žešel France? Še dva meseca ni bil na fronti, pa ga je pobralo. Zadeni in prvi Božič, ki sta ga obhajala mlada zakonca, ni bil napačen: srna se je tiste dni zatekla v prazni svinjak, odkoder se je svinja sivoga malo prej izselila in prešla v mesnjak, kjer ni več prezebala. Razkosala sta brhko gozdno živalco in bil je imeniten prihodšek. Sedaj pa praznuje sama, sama že šest let. Ali naj ostane tako na vse večne čase?

Ah, to je vprašanje, ki ji orje že dolgo po možganih. Danes huje nego kdaj poprej. Nekaj bi treba ukreniti, da se naredi konec njenemu trpljenju.

»Glej no, glej,« jo je zdajci presinilo. »Kaj mi je že pravil Jurčkov Grgur ob opasilu? Da hodijo ženske, ki se jih možilo prijemlje, na sveto biljo pred polnočko na tri meje molit in se jim razodene, ali se oddajo prihodnje leto.«

Skončevo Tono je bila o sv. Jernej, ko je v Jelovem cerkveno proščenje, nekdanja sošolka in sedanja gostilničarka najela, da je pomagala streči na veselici »Pri zlati kaplji«. Ker še ni imela trideset let in je bila čedne postave, so jo na take prireditve kaj radi jemali, da so gostje kaj več potrošili. Tudi njej je bila stvar pogodu, češ, v stiku z ljudmi bo najlag-

lje našla nadomestek za pokojnega Franceta.

No in tedaj je naletela na Grgurja. Že okrogel je bil, ko je sosedu na ves glas pripovedoval recepte za razne bolezni.

»Veš, kadar se živini voda zapira, jo je treba namazati s tinto po tistem mestu.«

»Kaj pa za oči?« je pozvedal so-besednik. »Tako sem bil neroden, da sem vola dvakrat z bičem oplazil po očesu, vsak pot po istem mestu. Kaj si češ, nesreča ne počiva. Pa se bojim, da bo obrlel.«

»Za to pa ni boljšega zdravila kakor prah od srakoperjevega govna.«

Tako sta modrovala, dokler jima ni pošla pijača. Tončka jima je prinesla nove.

»Le sem stopi, Tona, tudi zate vem zdravilo. Če se hočeš omožiti še tisto leto, ki pride, pojdi na večer pred svetim dnem na kraj, kjer se stičejo tri meje, bodisi na njivah ali na travniku, pa kleče izmoli tam vse tri dele rožnega venca. Godce boš nameraslišala, to pomeni, da se skoraj poročiš. Če pa ti ni namenjen zakonski jarem, ne boš kajpak nič slišala.«

Te besede so Toni često šinile v um, ali v svoji zaposlenosti jih večinom ni mogla kdo ve koliko premlevati. Vendar danes so ji neprestano

šumele v ušesih in rojile, kakor čebele okoli panja so ji bile vedno pred očmi. Vem, o čebelah govoriti ne bi smel, pač pa rajši o mrznicah, ki so obso-rej naletavale. Zakaj bil je volčji mraz. Veter je turobno tulil in zavijal. Človek bi bil mislil, da volčje vijó. A kdo ve, morda so se resnično vmes oglašali. Saj v Jelovem niso tako redka prikazen. Na prste se dajo prešteti leta, odkar se je eden ujel v železje, nastavljeno lisicam. Tri dni se je pogrešala past, na kateri je bila čvrsto privezana debela opeka. A potem je hlapec na vse zgodaj v vasi naletel na ujetnika. Greoč živini klast, je odprl hišna vrata in videl temno postavo, ki sili po stopnicah navzgor proti njemu. Izpočetka je menil, da je pes ali lisica. Ko pa spozna nevarnega srečevalca, ki vlačí skopec za seboj, pograbi debelo poleno in pobije sestrano iznemoglo zver.

Toni je hodila torej ves čas misel o treh mejah po glavi. Malo ji je bilo mar, ali rjove zunaj volk ali pa burja. Ko je zazvonilo zdravomarijo, je šla kadit in kropit po vseh prostorih. Na to sta z materjo odmolili rožni venec. Otrok Francik je po molitvi stikal okoli pogrnjene mize, na kateri je bila razpostavljena vsa krušna peka, pod prtom pa skrita možnjica, da ne bo denar tako hitro pošel.

Cato II.:

Brez uvedbe zlate paritete ne bo šlo!

Vsakdo izmed čitateljev »Našega Glasu« se je razveselil vsebine članka: »Kje naj iščemo neposredni vzrok bede državnih uslužbencev?« v zadnji številki (10. t. m.), ker je pisec tega članka s tem storil izdaten korak na prejšnjem spoznanju našega težkega položaja in označil konkretni lek, ki naj ozdravi nezdrave in nenaravne razmere.

Nadejali smo se pa tudi, da nas bo pri tem podpiralo vse novinarstvo, ker je to stanovanjsko vprašanje eden naših najbolj skelečih zadev. V »Slovenecu« je sicer nekdo na to reagiral s pozivom »Cene dol!« in stavljal hvalevredni predlog, naj se ustanovi banovinski fond za zidanje stanovanjskih hiš, da nastane konkurenca in da si sami, torej brez državne pomoči, pomagamo.

Ideja je dobra, toda žal brez trenutnega učinka! Poznamo mnogo služčajeve, da so izvestni hišni posestniki začetek meseca decembra že zopet povišali najemnino z novim letom za več sto Din. Tu torej ni več časa čakati na akcijo, da se tekom štirih, petih let zgradi nekaj novih stanovanjskih hiš, pri katerih pa še nihče danes ne ve, kdo in koliko jih bo tam sploh dobilo stanovanje?

Tu je treba nujne pomoči, in ta je: **takojšnja uvedba stanovanjske zaščite v dravski banovini na podlagi zlate paritete najemnin meseca julija 1914. za stanovanja v starih predvojnih zgradbah.**

To je edino pravično, kajti 10kronski zlat si tudi lahko kupim, kadar hočem, od države za 110 Din, najemninski oderuh pa zahteva od mene celih 300 Din za 10 zlatih kron najemnino, četudi njegova hiša, katera je stala leta 1914, recimo 20.000 zlatih kron, tudi danes ni vredna 600.000 Din, nego

kvečjemu 220.000 Din, ker jo je za ta znesek mogoče tudi danes zgraditi.

Vsi tudi vemo, da stremi država za tem, da stabilizira dinar. Je pa to dopustno, da nekateri (hvalabogu ne vsi!) hišni posestniki delajo proti temu in spreminjajo vrednost 110 Din v 300 Din? — Ne vemo zakaj stoji za kmeta, vinogradnika itd. dinar globoko pod zlato valuto, za stanovanja, za pivovarne itd. pa visoko nad njo? In pri vsem tem je plača državnega uslužbenca vendar izračunana po stabiliziranem dinarju! Tu tiči torej **rak-rana vse naše današnje gospodarske krize!**

Kdor pa komu obljublja Kanaan, ta mu mora tudi pokazati pot do tja, in ta je:

a) naj javijo davčne uprave banški upravi razmerje stanarin vsake hiše s 1. julijem 1914. in 1. januarjem 1931. in naj se to razmerje uradno izravna po zlati valuti, odnosno stabiliziranem dinarju;

b) ker so nekateri hišni lastniki po prijavi dohodkov iz zgradarin (dne 31. oktobra 1930.) do 1. januarja 1931. najemnine že spet zvišali, naj to javijo davčnim upravam vsi, ki so pri tem prizadeti;

c) da ne nastopijo zaradi tega množevanja, bodi vsakdo zaščiten, da se mu vsaj za eno leto ne sme stanovanje brez tehtnega vzroka odpovedati.

Oderuštvo s stanovanji ni nič manj nedopustno in nič manj nevarno za skupnost, kot oderuštvo, s katerokoli drugo življensko potrebo. Vsako neosnovano in krivično ter namerno izrabljanje stiske in bednega položaja cellega stanu, je nevarnost za pravilno družabno sožitje. Zato je zakonita ureditev tega problema, kakor opisano, nujna — in tekom enega meseca bo konec vse današnje bede zaradi pretiranih najemnin.

Železniške ugodnosti za upokojece.

Od starega prijatelja našega lista, uglednega upokojenega profesorja v Mariboru, smo prejeli zanimivo pismo, iz katerega posnemamo:

»Ravno zdaj se toliko govori o preosnovi železniškega prometa v svrhu povišanja rentabilnosti železnic. Zato se mi zdi čas ugoden, da se energično poskusi, za upokojece(ke) doseči polovično vožnjo po železnicah, in sicer vsaj takó, da dobijo oni državni upokojece, ki so dopolnili vsa službena leta in dobivajo pokojnino v višini zadnjih svojih aktivnih prejemkov, tudi vse ugodnosti za vožnjo,

kakor so jih imeli v aktivnosti. Drugi pa vsaj za dvanajstkratno vožnjo na leto.

Gotovo se bodo upokojece potem mnogo več vozili nego zdaj in železnice bodo splošno od upokojencev več zaslužile nego danes.

Mogoče bi ne bilo neumestno, o tem otvoriti anketo. Saj je to vendar tudi zadeva vseh aktivnih ki bodo tudi prej ali slej upokojece.

Morale pa bi se zavzeti takoj za to tudi vse organizacije državnih nameščencev in upokojencev, in sicer takoj pogumno, odločno in vztrajno

dobi novega očeta, ki bo poleti pridno gospodaril, pozimi pa iskal v hrvaški šumi zaslužka... Čedalje razločnejše se je oglašalo sviranje...

Skončeva je bila upehana od dnevnih poslov. Zato ni čuda, ako je neopazno iz svojih budnih sanj zdrknila v podzvest. Zaspala je. Blažena je plesala na svoji svatbi, kar jo presune neznanska bolečina. Kriknila je. Pa ne več kot enkrat. Črna pošast jo je zgrabila za grlo in konec je bilo...

Njena mati je proti jutru zapazila da Tone ni od polnočnice. S kakó sosedo je odšla čez noč, si je mislila. A ko je na sveti dan le ni bilo dolgo na izpregled, jo je šla iskat.

Našli so jo v bližini hiše ob grmu na treh mejah vso razmesarjeno. Po snegu so se videli volčji sledovi.

Jules Lemaitre:

Bela kapelica.

»Še enkrat povej, Suzana, kako lepo je pri polnočnici. Povej še enkrat!«

Bilo je na večer pred Božičem. Peterčkovi starši so pravkar prišli s polja. Žena je molzla krave, oče je pa v kašči pospravljajal orodje, a Peterček, ki je čakal na večerjo, je sedel na pručici ob velikem kuhinjskem ognjišču in sestra Suzana je sedela ob njem.

Grel si je roke ob trepetajočem jasnem plamenu. Roke in okrogli obraz, vse je bilo rožnato, lasje pa ka-

DRŽAVNI NAMEŠČENCI!

Podarite svojcem za Božič ali Novo leto srečko državne razredne loterije.

Dobite jih pri vseh podružnicah »Jutra« ter v Oglasnem oddelku »Jutra« v Ljubljani.

Zadružna hranilnica, r. z. z o. z. LJUBLJANA, Sv. Petra cesta štev. 19.

— in uspeh ne bo izostal. Posameznik ne doseže ničesar! Trkajmo neprestano, in odprlo se nam bo!

Objavljamo to pismo, ker izraža enodušno željo vseh naših upokojenih in tudi aktivnih tovarišev. Želimo, da se k stvari oglase še drugi, posebno iz vrst aktivnih kolegov. Zadeva je vredna resnega premisleka.

Prepričani smo, da bi dovolitev večjih voznih ugodnosti upokojencem značila efektiven dobiček tudi za železniško upravo. Saj je znano, da se ob izrednih prilikah, ko je voznina znižana, poslužuje železnice nešteto

ljudi, ki se sicer le redko ali nikoli ne vozijo. In če se dovoljujejo redno pustiti raznim društvom za obiske društvenih prireditev, kar vse le koristi blagajni železniške uprave, ne bi bilo izključeno, da se želene ugodnosti dovolijo tudi državnim upokojencem. Treba bo pa seveda to docela upravičeno željo ob pravem času in na primeren način z dobro utemeljeno prošnjo iznova predložiti pristojnim činiteljem. Res je, da je bilo v isti zadevi sklenjenih že nebroj resolucij in izročnih že mnogo predstavk — vendar bo treba to važno vprašanje vnovič načeti — in upajmo, da uspemo.

Naša najvažnejša naloga.

Sklepamo dvanajsti letnik »Našega Glasu«. Koliko dela in truda koliko vsebine, koliko gradiva, koliko potrpežljivo zbranih koristnih drobcev je v teh dvanajstih letnikih! Smo izpolnili nalogo, smo se vsaj približali cilju, če ga nismo dosegli?

Ob koncu leta delamo bilance, pozlagamo obračune. Kako smo delali, kako smo izpolnili zaupanje, stavljen v nas? Poglejmo!

Če naj katerokoli glasilo izpolnuje svoj namen, treba da je čimbolj razširjeno. Ni dovolj, da ga čita ozek krog privržencev z isto miselnostjo, prodreti mora v širše sloje in tam vabiti nove pristaše, propagirati svoje ideje, vplivati na bralce in širiti svoj program. Zavedajmo se tega in širimo naš tisk. Tisk je veselila! On ustvarja javno mnenje.

Vse to velja tudi za uradniško organizacijo in za »Naš Glas«. Ni zadosti, da ga beremo mi sami, nel, razširiti ga moramo med neuradnike. Široka javnost mora zaznati za naše težnje, za naše pravične zahteve. Ni čisto vseeno, če vse to ljudje izvedo — ali ne. Javno mnenje je kakor posameznikova vest. Ne pravi zamaš sv. pismo: Trkajte — in se vam bo odprlo, prosite — in se vam bo dalo! Mi, državni uradniki moramo trkati neprestano, vztrajno in glasno, da se nam

odpro vrata in dobimo, za kar prosimo: možnost dostojnega, stanu in delu primerne življenja, brez morečih skrbi za svoj obstanek.

Vprašajmo vsi: smo izvršili vsi svojo dolžnost? Smo prevzeli vsak nase kos naloge, del žrtve, smo storili vsi vse, da razširimo, izboljšamo, utrdimo, poglobimo, okrepimo naš list?

In kako naj se najbolj razširi naš glas? Najboljše sredstvo je zasukrat močno, dobro urejevano, prav vsepovsod med tovariši razširjeno glasilo. Uspeh bomo pa dosegli šele tedaj, če »Naš Glas« razširimo tudi izven naših vrst, če začnemo tudi mi sami sodelovati pri ustvarjanju javnega mnenja.

Predvsem moramo doseči to, da razširimo naš list v vse, pa prav v vse javne lokale, kamor redno zahajajo javni nameščenci. To so kavarne, restavracije, gostilne, čitalnice, čakalnice, brivnice in sl. Samo malo samoza vesti nam je treba in doslednosti, pa uspeh ne izostane. Vsak državni nameščenec naj vselej in povsod zahteva svoje glasilo, lastniki takih lokalov ga kmalu naroče. Saj je cena tako malenkostna — in list končno zanimiv za vse sloje.

Prosimo vse tovariše, da nam pomagajo. Razširimo »Naš Glas«! Naročajmo ga! Zahtevajmo ga povsod!

»Ne dotikaj se mize,« je svarila starka, »da ne doboš zakožnikov.«

»Kaj pa je zakožnik, mati?« je pozvedal malček.

»To je ulje, tvor, ki se ti zaredi na vratu.«

Tona se ni dosti udeleževala posmenkov. Zadovoljna je bila, da je mati prevzela glavno besedo, pripovedujoč Franciku svetonočne povesti. Čez nekaj ur je dete zaspalo. Ženski sta še nekoliko skupaj bedeli, preden je začelo vabiti k polnočci. Tedaj so se jele po rebrih kazati plamenice, s katerimi so si ljudje svetili, gredoč k polnočnemu opravilu.

»Mati, vi ostanite doma, nocoj grem jaz,« je velela Tona ter ogrnivši se z veliko, težko kocano, krenila v črno temo, ne mené se za udelavanje razbesnelih prirodnih sil. Zavita je bila tako, da ni dosti čula žvižganja in tuljenja sape, ki je nalikovalo volčjemu zavijanju.

Mahnila jo je kar v celec in gázila do kolena. Ko je pririla do grma, kjer se sekajo meje treh gospodarjev, je pokleknila v razkošno gornostajevino mehkega snega ter jela prebirati jagode na molku.

Veter se je zaganjal vanjo, pa se ni zmenila zanj. Pri srcu ji je bilo toplo, zdelo se ji je, da doni godba oddaleč. Že skoro ni več vedela, da žebra rožni venec. Vdajala se je sladki omami, ugodnemu preročanstvu, ki je prihajalo komaj zaznavno po daljnih zvokih. O, še vse bo dobro. Po puštu pojde vnovič pred oltar. Francik

kor da so iz zlata. Suzana je bila zelo resna, pletla je nogavico iz modre volne. Nad močno prasketajočimi suhimi lozami je žuborelo v loncu in včasih je izpod pokrovke ušlo nekaj bele pare, ki je dišala po zelju.

»Povej še enkrat Suzana, kako lepo je tam.«

»Ah,« je rekla Suzana. »Toliko je pa že tam sveč, da bi mislil skoro, da si v paradizu... In potem pojo tako lepe pesmi, tako prelepe!... In potem je tam Jezušček, oblečen v lepe cunjice, ah, tako lepe!... In na slamico položen. In sveta Devica v modri obleki in sveti Jožef z obličjem, čisto rdeče opravljen. In potem pastirčki in vse polno ovac. In potem osliček in krava, pa sveti Trije kralji z Jutrovega, po vojaško oblečeni in z dolgimi bradami... In malemu Jezuščku nesejo vse polno reči... ah, kakšnih reči!... In potem so tam še angeli, ki neso koline. In potem prosijo pastirčki in trije Modri in gospod župnik, pa osliček in krava in ministranti in ovčice, vsi prosijo Jezuščka, naj jih blagoslovi... In potem so tam še angeli, ki nesejo zvezde Jezuščku.«

Suzana je bila prejšnje leto pri polnočnici in morda je sama verjela, da je res videla tam vse to. Peterček jo je poslušal ves začuden in ko je nehala, je dejal:

»Jaz grem tudi k polnočnici.«

»Premajhen si,« je rekla mati, ki je vstopila. »Šel boš, kadar zrasteš kakor Suzana.«

»Jaz pa hočem!« je rekel Peterček in namršil obrvi.

»Ampak ubogi moj dečko, cerkev je preveč daleč in sneg leži zunaj. Če boš priden in če boš trdno spal, boš slišal polnočnico v beli kapelici, pa ti ne bo treba vstati iz postelje.«

»Jaz pa hočem!« je ponavljal Peterček in stiskal male pesti.

»Kdo pa pravi: Jaz pa hočem?« je vprašal globok glas.

Bil je oče. Peterček ni več silil. Bil je prav pameten fantek, ki je že razumel, da je boljše ubogati, če ne moreš drugače.

Vsedli so se za mizo. Peterček je jedel brez teka. Nič ni rekel in samo sanjarij je.

»Suzana, pelji spat bratca!«

Suzana je odvedla Peterčka v sobo, ki je bila tlakovana z rdečimi ploščami. Bila je tam tudi omara in celo predalnik, ki je imel marmornat namestavek. Na zidu je visela v okviru Suzanina naloga, četverokoten kos platna, na katerega je kot mala deklica z rdečo in modro nitjo uvezla vseh štiriindvajset črk abecede, lonček z rožami, zvonik in mačko. Na koncu postelje, kjer so ležali starši, je ležala preproga, ki je predstavljala rože, ki so bile obenem podobne potonikam in zelju. Ob nasprotni steni sta stali posteljici brata in sestre, obdani z belimi bombažastimi zagrinjali.

Ko je otrok legel in ga je Suzana dobro zadelala, je zagnila posteljico in rekla:

Priporočajmo ga! Saj je naš glas! Podpirajmo ga s prispevki, dopisujemo vanj! Pomagajmo z nasveti, z dobrohotno kritiko — več glav, več misli. Ne omalovажujmo ga sami — skušajmo ga rajši izboljšati.

Vestnik.

Vesele božične praznike voščita vsem naročnikom, dopisnikom in prijateljem lista uredništvo in uprava.

Trinajsta plača državnih upokojencev v privatni službi. Zaradi določitve da li pripada državnim upokojencem, ki so v zasebnih službah, draginska doklada, je po vprašanju neke finančne direkcije odločil splošni oddelek finančnega ministrstva, da je pri tistih državnih upokojencih, ki so zaposleni v privatnih službah in ki razen svojih rednih mesečnih prejemkov iz te privatne službe imajo še pravico na trinajsto plačo, oziroma nagrado, treba postopati takole: ta trinajsta plača se mora razdeliti na 12 delov in če običajna mesečna plača dotičnega upokojenca, povečana za ta dvanajsti del trinajste plače, doseže mesečni znesek 3000 Din, tedaj upokojenec po določbi čl. 16. odločbe ministrskega sveta D. R. št. 107.201 od 8. oktobra 1924. nima pravice do draginske dodelave. To načelo samó tedaj ne velja, če dotični državni upokojenec nima pogodbeno zagotovljene pravice do trinajste plače, oziroma do takozvane božične ali novoletne nagrade, temveč je podelitev te plače, oziroma nagrade odvisna popolnoma od delodajalčeve volje. V tem slučaju, ko se vnaprej ne ve, da li bo v dotičnem letu upokojenec kot privatni nameščenec sploh prejel to izredno nagrado, je ista, kolikor se tiče draginske doklade, popolnoma postranskega pomena, ker v tem primeru ne predstavlja nobene točno določene pravice dotičnega upokojenca.

Kolkovanje pooblastil za sprejem plače. Oddelek za davke finančnega ministrstva je izdal odločbo od 23. junija 1930., št. 55.253/III., po kateri ni potreba kolkovati pooblastila, katero izda državni uslužbenec, ki je prepričan, sam sprejeti svoje službene prejemke, ker je izdajanje takih pooblastil tovarišem notranja zadeva. Zato je taksa v takih slučajih nepotrebna.

Premeščanje učiteljstva. Prosvetno ministrstvo je izdalo vsem banskim upravam nalog, naj poučé vse učiteljstvo, da so vsakršne intervencije, osebné in pismene, pri ministrstvu prepovedane. Posebno velja to glede prošenj za premestitev tekom šolskega leta. Kršilce te odredbe bo prosvetno ministrstvo kaznovalo.

»Boš videl, kako je lepa polnočnica v beli kapelici.«

Peterček ni rekel nič.

Tudi zaspal ni. Ni hotel spati in nalašč je široko odpiral oči.

Poslušal je, kako so hodili sem ter tja po kuhinji, nato je bilo slišati ostri glas Suzanin, ki je zlogovaje na glas brala iz starega koledarja »Zločine roparske tolpe«. Nekaj časa se mu je zdelo, da jedo kostanj in pri srečanju mu je postalo še vse huje.

Malo na to je stopila mati v sobo, narahlo razgrnila posteljne zastore in se nagnila nadenj... Toda zaprl je oči in se ni ganil.

Končno je slišal, da odhajajo, da zapirajo vrata. Nato je zavladovala tišina...

Tedaj je Peterček zlezal iz postelje.

V mraku je poiskal obleko. To je trajalo zelo dolgo. Našel je hlačke in jopič, toda kar ni mogel dobiti pletenega telovnika. Oblekel se je, kakor se je mogel in nadej jopič narobe. In čeprav se je mnogo trudil s prstki, ni bil noben gumb v gumbnici.

Našel je samo eno nogavico in naslonjen ob zid jo je oblekel narobe, da se je peta grdo nagrbnila. Zato je levo nožico komaj do polovice stlačil v jelšovo coklico in je desna noga, ki je bila bosa, opletala v drugi coklici.

Po prstih, poskakovaje se je dotikal do sobnih vrat, prekorajčil nato kuhinjo, katero je skozi okno brez zastora blede razsvetljevala hladna svetloba snežne noči.

no ministrstvo kaznovalo. Izjeme so dovoljene samó, če prosita zakonca učitelja, ki služita v različnih krajih, za premestitev.

Izplačevanje službenih prejemkov postarjem. Poštni uslužbenci v dravski banovini žele, naj bi se v mesecih, kadar pade prvi na nedeljo ali praznik, tudi njim kakor vsemu ostalemu uslužbenstvu izplačali službeni prejemki že zadnjega v mesecu. Doslej se namreč edino le poštnim uslužbencem ni izplačala plača že zadnjega v mesecu, kakor vsem ostalim.

Višji poštno-telegrafski tečaj. V oktobru je bil otvorjen v Beogradu višji poštni in telegrafski tečaj. Vanj je bilo sprejetih približno šestdeset pripravnikov I. in II. kategorije, ki so služili že eno ali dve leti v praksi. V tečaju poučujejo višji ministrski uradniki in uradniki poštnega ravnateljstva v Beogradu. Iz naše banovine je trinajst slušateljev.

Povsod, kjer se zbira uradništvo, v javnih lokalih, gostilnah in kavarnah, brivnicah in čakalnicah, v vseh čitalnicah zahtevajte »Naš Glas«!

Stanovanjsko vprašanje in mi. Na naš članek o vzrokih gospodarske krize državnega uslužbenstva je v »Slovencu« objavil dr. P. troje člankov, v katerih sicer simpatično komentira stališče pisca N. C., končno pa le poudarja, da je pričakovati pomoči le od združnega zidanja stanovanjskih zgradb. Pri tem razvija lepe misli o pocenitvi stavbinskih kreditov in o olajšanju amortizacije dolgov. O teh zanimivih izjavah spregovorimo v kratkem kaj več. Veseli nas, da smo z našim člankom vzbudili zanimanje za ta pereči problem. Nadajnja javna diskusija bo pojme še bolj razčistila, pokazala pa tudi neodločljivo potrebo takojšnje stanovanjske akcije.

Še o stanovanjskem vprašanju. »Kje naj iščemo neposredni vzrok bede državnih uslužbencev?«, katerega smo zadnjič objavili, je vzbudil obče zanimanje in odobravanje. Statistični podatki, katere navaja pisec, in ki kažejo, kako nesorazmerno naraščajo cene stanovanj, silijo k razmišljanju. Zato pozivamo vse tovariše, ki jim je do tega, da se stanovanjsko vprašanje dokončno in v naš prilog reši, naj se oglase s predlogi. Posebno značilne primere brezvestnega in neutemeljenega navijanja najemnin in vsakršne druge oderuške mahinacije smo pripravljeni tudi objaviti v našem listu, da dokažemo resničnost naših trditev.

Gibanje upokojencev. K poročilu v našem listu o sestanku v Škofji Loki treba dodati še popravek, da se je za Društvo državnih upokojencev in upo-

kojenk v Ljubljani udeležil razen predsednika g. Lillega še odbornik podinspektor finančne kontrole v pokouju, g. Arko (ime je bilo zadnjič napačno objavljeno). Pri sestanku je bilo navzočih 67 upokojenih državnih uslužbencev vseh strok, med njimi tudi več železničarjev, ki so vsi enodušno manifestirali za skupno enotno organizacijo upokojencev, ki edina lahko doseže zaželene uspehe. Predsednik g. Lilleg je v daljšem govoru poudaril važnost skupne organizacije in opisal njeno dosedanje živahno delovanje. Pristopilo je takoj 26 novih članov, drugi pristopijo v najkrajšem času. Kot zaupnika škofojloških upokojencev sta bila izvoljena šolski ravnatelj v pok., g. Lapajne in podinspektor finančne kontrole v pok., g. Kocjan. Tudi novih naročnikov našega glasila se je med škofojloškimi upokojenci oglašilo večje število. — Temu sestanku bodo sledili še v drugih podeželskih krajih enaki sestanki, ker le živa beseda in medsebojno poznanje more ustvariti krepko organizacijo.

Stanovanjska draginja. »Jugoslovani« objavlja »Pod črto«: Gospod urednik! V vašem listu ste poročali, da je padec vseh cen neizogiben, ker vlada povsodi preobilica blaga. Dejansko so tudi pri nas cene kmetijskih pridelkov zelo padle in tudi pri industrijskih izdelkih se kaže ta namera. Če pa padajo cene povsodi, če torej denar pridobi na veljavi, pa je naravno, da bi morale pasti tudi cene stanovanj. Ravno nasprotno pa je res in v novembru je cela vrsta hišnih posestnikov povišala stanarino. Mislim, da je to čisto neutemeljeno in da so stanovanja pri nas že itak dovolj draga. Zato rečem še enkrat: Če se je vse pocenilo, bi se morala tudi stanovanja, ker brez tega ni olajšanja zlasti za revnejše sloje. Tudi na te je treba misliti! — Tega mnenja so seveda tudi državni uslužbenci, aktivni in upokojeni, višji in nižji. Stanovanjsko vprašanje je narodno in državno vprašanje!

Boj stanovanjski krizi — v Zagrebu. Do dne 1. novembra je bilo letos zgrajenih v Zagrebu 1195 novih stanovanj. Če bodo ljudje tudi v prihodnjih letih tako pridno zidali, bo v Zagrebu, tako poročajo listi, kmalu dovolj stanovanj po zmernih cenah na razpolago. — Pa v Ljubljani in v Mariboru?

Opozarjamo na današnji oglas tvrdke DRAGO GORUP & CO.

Znižanje službenih prejemkov na Rumunskem. Listi so javili, da namestila rumunska vlada znižati državnim nameščencem službene prejemke za

Hodil je in hodil, kakor da ga privlačuje privid. Toda že je korakal počasneje. Sneg ga je slepil... Vse nebo je bilo polno belega prediva. Nič več se ni spoznal, nič več ni vedel, kje je.

Zdaj so postale nožice težke, kakor da so iz svinca. Roke, nos in ušesa so ga pričela močno boleti. Sneg mu je padal na tilnik in jopič in srajca sta bila kmalu čisto mokra.

Spotaknil se je ob kamen in padel. Izgubil je coklico. Dolgo jo je iskal s svojimi premrlimi rokami, v snegu na kolenih.

Nič več ni videl Jezuščka, ne Device, ne Modrih z Jutrovega, ne angelov, ki nesejo zvezde.

Strah ga je postalo tišine, strah pred drevesi, zavitiimi v belino, ki so tu in tam gledala iz neskončne snežne odeje, in ki niso bili več podobni drevesom, temveč pošastim.

Od groze se mu je stisnilo srce. Zajokal je in kričal med solzami:

»Mama, mama!«

Prenehalo je snežiti.

Tedaj je Peterček, ki se je oziral naokrog, zagledal šiljasti zvonik in cerkvena okna, ki so kar sijala v noč. Vrnil se mu je privid in pogum. Tam, tam je bil zaželeni čudež, lep prizor iz paradiža!

Ni šel več po cesti, ki se je zvila v ovinek, temveč koračil je kar naravnost proti razsvetljeni cerkvi.

Prevrnil se je v jarek, zadel tam ob štor in izgubil drugo coklico.

Kar naravnost preko polja se je opotekal otrok. Ves čas je imel oči

Drago Gorup & Co.

LJUBLJANA

Miklošičeva cesta 14/II.

EN GROS
EN DETAIL

Izdelava in prodaja
damske in moške
konfekcije. — Naročila po meri se izvršujejo hitro in točno

Prodaja se tudi
NA OBROKE!

približno dvajset odstotkov. S tem namerava vlada znižati prihodnji proračun.

Občni zbor Okrožne skupine v Kamniku. V ponedeljek dne 5. januarja 1931. ob 18. uri, pri nesklepčnosti ob 18:30 uri se bo vršil 9. redni občni zbor Okrožne skupine državnih nameščencev za okrožje Kamnik v osnovni šoli v Kamniku. Dnevni red: 1. Poročila odbornikov. 2. Račun o premošgovni akciji 1930. 3. Poročilo pregledovalcev računov. 4. Določitev članarine za leto 1931. 5. Volitve. 6. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

BOŽIČNA DOKLADA NA ČESKO-SLOVAKEM.

Kakor znano prejmejo češkoslovaški državni uslužbenci, učitelji in železničarji, za katere velja zakon o prejemkih iz leta 1926., vsakega prvega decembra v letu božično nagrado v znesku 70% enomesečne plače. Ta božična nagrada se v pokojnino ne vračunava. Če sta oba zakonca obenem v državni službi, prejme to božično nagrado tisti, ki prejema višje prejemke.

Poročilo proračunskega odseka, podano ob predložitvi tega zakona parlamentu je zelo zanimivo in poučno. Iz poročila posnemamo:

»Češkoslovaška javnost, politični in vladni krogi so prepričani, da so prejemki češkoslovaških državnih uslužbencev nezadostni, ker niso zadoščali niti v mirovinih časih in so družine državnih uslužbencev zaradi vojne neuprav obubožale. Dovoljene draginske doklade namreč niso nikdar dosegle rapidno naraščajočega draginskega navela vseh življenskih potrebščin, temveč so ostajali prejemki državnih uslužbencev vedno daleč za ogromnim poviševanjem cen. Zakona o službenih prejemkih od 24. januarja 1926., št. 103 in 104 »Službenega lista« sta predvojne prejemke valorizirala popolnoma nezadostno, kakor to izhaja

uprte v svetlobo. In ker je šel vedno počasneje, se je molek majhnih korakov, katerega je puščal za seboj v snegu, vedno bolj zgoščeval in stiskal sredi neizmerne beline...

Cerkev, ki se je večala, je prihajala vse bližje, že so dosegli Peterčka glasovi:

Poglejte, čudo se godi...

Roke je stegnil predse in ves prevzet je široko odprl oči, ko je stopil na pokopališče, ki je obdajalo cerkev. Samo lepota sanj, ki so se tako približale, ga je držala še pokonci. Veliko, zgoraj ošiljeno okno se je blestelo nad cerkvenimi vrati. Tod, čisto blizu se je dogajalo nekaj neizrekljivega... Glasovi so peli:

Glej angela ob strani stat',
luč svetla ga obseva...

Peterček je z vso silo, kar je še ostalo v malem, izčrpanem telescu, omahoval ti gloriiji in temu petju nasproti.

Kar naenkrat se je spotaknil ob grm zelenike, ki je bil pokopan pod snegom. Z zaprtimi očmi je padel na tla in hipoma zaspal in smehljal se je angelskemu petju.

Glasovi so povzeli:

Prav o polnoči,
ko vse na svetu spi,
rodilo se je dete...

Tisti hip so začele z neba mehko in tiho rositi bele snežinke. Sneg je pokrtil malo telesce s svojim pajčolani, ki so se polagoma zgoščevali...

In tako je bil Peterček v beli kapelici pri polnočnici. K. D.

iz naslednjih dejstev. Slede nato točni statistični podatki o višini prejemkov, predvojnih, prejšnjih in sedanjih ter primerjalne tabele cen življenskih potrebščin, kakor so v teku let naraščale.

Precej enake razmere so tudi v naši državi, ker so bile že tudi predvojne plače državnega uslužbenstva prenizke.

SIJAJNA MANIFESTACIJA MARIBORSKIH UPOKOJENCEV.

V nedeljo dne 14. t. m. se je vršil pri »Gambrinu« ustanovni shod podružnice »Društva državnih upokojencev in upokojenk v Ljubljani« s sedežem v Mariboru. Iz Ljubljane sta dospela naš stari in marljivi bореc g. predsednik Lilleg in blagajnik g. Richard Debelak. Udeležba je bila vkljub slabemu vremenu prav zadovoljiva, bilo nas je nad 150.

Shod je otvoril višji poštni kontrolor v pok. g. Karis, ki je pozdravil predvsem navzoče, posebej še oba gospoda ljubljanska delegata, potem pa izrekel v imenu vseh članov bivšega tukajšnjega društva nenavzočemu g. dvornemu svetniku dr. Kronvogelu najsrčnejo zahvalo za večletno vodstvo, za njegovo požrtvovalnost in neumorno delavnost. Zaradi starosti in slabega zdravja ne more več prevzeti kake funkcije, a ostane podružnici vesten in delaven član. Besedo je povzel nato naš dični stari znanec, g. predsednik Lilleg, ki je prosil v daljšem poljudnem govoru navzoče, posebej še staroupokojence, naj ne obupajo, ker se jim bliža pomoč. Pokazal je dalje, koliko težko je treba premagati, da bo novi zakon na vse strani

čim pravičnejši, da se dela na njem z vso paro in da ni več daleč do njega razglasitve. V nadaljnjem poteku je priporočal, naj se oklenejo vsi upokojenci in vse upokojenke tega okoliša podružnice, naj pa podpirajo tudi naš organ »Naš Glas«. Za navdušujoče besede je žel g. govornik burno odobravanje, g. Karis pa se mu je v imenu vseh iskreno zahvalil. Isti gospod je še tudi z vso vnemo priporočal »Naš Glas« in vabil zborovalce k pristopu k podružnici, pridobe pa naj zanj tudi prijatelje in znanke.

Tem izjavam sledeče volitve so imele naslednji rezultat: predsednik poštni nasvetnik Matevž Vrbnjak, tajnik in blagajnik nadučitelj J. Reich, odborniki prof. dr. Jakob Žmavec, poštni upravnik Vladimir Fabijani in ravnatelj zemljiške knjige Miha Vučetič.

Sledilo je še nekaj umestnih predlogov, potem se je zahvalil novi predsednik staremu odboru in gg. delegata in zaključil lepo uspeli shod, ki je jasno pokazal, da se naši vrli mariborski upokojenci tovariši zavedajo potrebe skupne in enotne čvrste organizacije.

Organizacijske vesti.

Občni zbor Združenja državnih nameščenecv in upokojencev v Kranju. Dne 6. decembra t. l. se je vršil ob primerni udeležbi občni zbor Udruženja državnih nameščenecv in upokojencev v Kranju. — Ob določeni uri je gospod gimnazijski ravnatelj Iv. Košnik otvoril sejo. V svojem jednatem in obširnem govoru je kot predsednik društva podal svoje poročilo. Posebno je priporočal stanovsko zavednost, ki nam

je tudi v gospodarskem oziru velike važnosti. Na inicijativo društva se je ustanovila naša Nabavljalna zadruga, ki je pred nekaj leti začela s kaj skromnimi sredstvi, danes pa uspeva izvrstno. Ko so podali še ostali funkcionarji svoja poročila, se je izvršila volitev novega odbora. Z velikim odobravanjem in soglasno je bil predsednikom izvoljen zopet naš velezaslužni direktor g. Ivan Košnik. Dalje so bili izvoljeni z malimi izpremembami vsi člani prejšnjega odbora, in sicer sledeči gospodje: Slavec Josip, poštni upravnik, Tajnik Josip, starešina davčne uprave, Kmet Mirko, profesor, Torkar Ivan, starešina glavnega oddelka finančne kontrole, Plut Štefan, sreski tajnik. — Kot namestnika sta bila izvoljena gg.: Kump Aleksander, poštni uradnik in Vrtovšek Alojzij, gimnazijski služitelj v pokoju. — Pregledovalca računov sta gg.: Zupančič Franc, višji geometer in Tavčar Tomaž, davčni uradnik. — Pri točki »slučajnosti« se je vnela kaj živahna debata, osobito glede cen mesa in kruha. Bilo je več govornikov, ki so vsi poudarjali nujno potrebo stanovske zavednosti. V splošnem se je med zborovalci izražalo mnenje, da državnim uslužbencem in upokojencem kranjsko meščanstvo ni posebno naklonjeno. Gospod Jakofčič Miha, brzojavni mojster v pokoju, se je posebno zavzel za kronske upokojence in priporočal, da se to vprašanje vendar enkrat reši. Ko je predsednik gospod Košnik še naglasil, da bi moral biti vsak član našega društva naročnik stanovskega glasila »Naš Glas«, je zaključil lepo uspeli občni zbor.

Zase dela, kdor dela za »Naš Glas«. Širite ga, naročajte ga, podpišite ga!

Priporočamo trdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških
in šolskih potrebščin.

Najboljši
šivalni stroji in
kolesa znamke
GRITZNER in ADLER
ter švicarski ple-
tilni stroji, Dubied
za rodbino, obrt
in industrijo

**Josipa
Petelinca**

LJUBLJANA, blizu Prešernovega spomenika. Telefon 2913.
Ponk v vezenju brezplačen. Večletna garancija.
Delavnica za popravila

*Za vsako roko
primerno pero.*

*Amer. zlata nalivna
peresa, najnovejša,
v 4 barvah in vseh
velikostih za vsako
pisavo z garancijo
za vse življenje*

PLES!

KONCERT!

Kavarna in restavracija ZVEZDA
LJUBLJANA — KONGRESNI TRG.

ZBIRALIŠČE VSEGA NARODNEGA OBČINSTVA!

V kavarni in restavraciji svira dnevno prvovrstni orkester. • Poleti krasen vrt, pozimi moderna vinska klet. • DNEVNO PRIREDITEV PLESA. • Izborna pijača, dobra gorka in mrzla jedila. • Prvovrstna postrežba.

Se priporočata **FRAN in ROZI KRAPEŠ.**

DVORANA!

IGRALNE SOBE!

Veliko prištedite,

ako si nabavite svoje oblačilne potrebščine pri trdkki

A. ŽLENDER
Ljubljana, MESTNI TRG 22.

Vsak si lahko brezobvezno ogleda veliko zalogo blaga za zimske suknje, kamgarn in sportni ševijot, blago za damske plašče in obleke, pliš, svilo, perilne baržune, damsko in posteljno perilo, flanelaste in prešite odeje, perje in puh, itd.

Za gospode uradnike POSEBEN POPUST!

Modna in sportna
trgovina za dame
in gospode

P. MAGDIČ
Ljubljana, Aleksandrova 1.

Priporočata se
modna trgovina

T. EGER
LJUBLJANA
Sv. Petra cesta 2

ČE NIMAM DOBRE KAVE
DOBITE DNEVNO SVEŽE PRAŽENO LE
PRI TVD. **B. MOTOH**
LJUBLJANA, VODNIKOV TRG 5.

220°
330°
390°

Samo pri

A. PRELOG
LJUBLJANA
Marijin trg.

Veletgovina

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporočata specerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in
deželne pridelke. — Raznovrstno rudninsko vodo.

Damsko in moško zimsko perilo, rokavice
in nogavice, kupite najugodnejše pri
Šterk nasl. **MILOŠ KARNIČNIK**
LJUBLJANA, STARI TRG 18.

V SNegu!

Damske galoše	Din 62.—
Moške galoše	" 77.—
Damske snežke	" 90.—
Damske snežke z baržunom	" 99.—
Damske snežke popolnoma iz kavčuga in z baržunom	" 129.—
Moške snežke	" 145.—
Otroške snežke	od Din 76.— naprej
Damske galoše št. 34, 35 in 36 po	Din 15.—

ANT. KRISPER, LJUBLJANA, Mestni trg.

UNDERWOOD
preko 4.000.000 v rabi.

ZAHTEVajte PONUDBE!
PLAČILNE OLAJŠAVE!

LUD. BARAGA, LJUBLJANA
Šelenburgova ulica št. 6.

C. J. HAMANN
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vlr nakupa perila,
opreme nevest in novorojenčkov, perja, modnih
potrebščin - Predtiskarja modernih ročnih del.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15

priporočata svojo zalogo

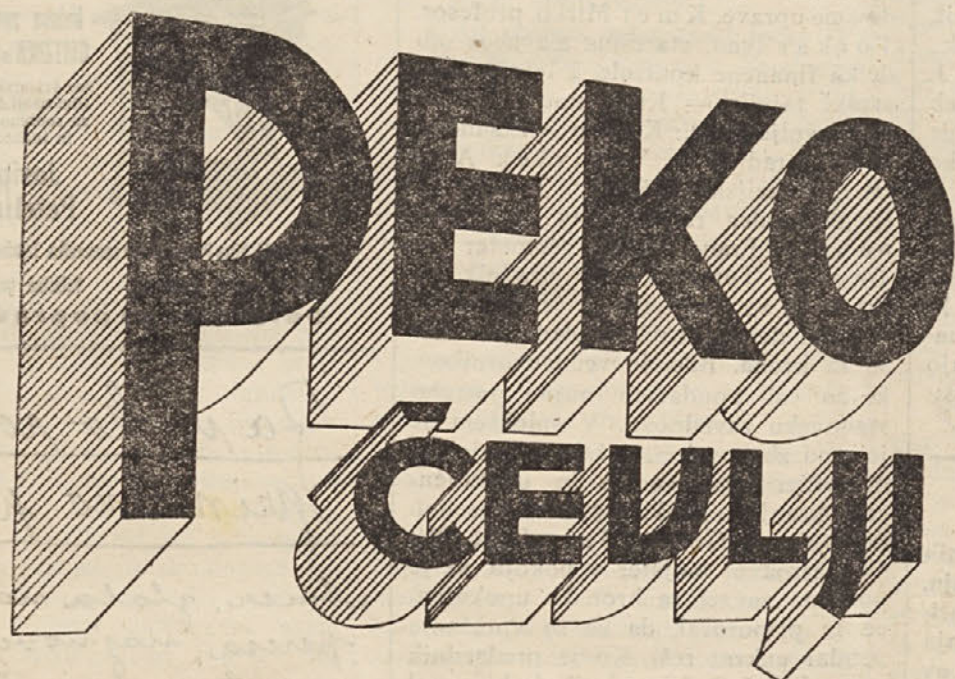
dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

TRAJNO VESELJE

povzročajo v teh težkih časih samo koristni božični darovi!

Praktičen in koristen dar so naši čevlji! Nizke cene, izbrana kakovost!

Otroški čevlji	Din 125.-	Dolgotrajni, nepremo-
čljivi
Damski čevlji
za ples	Din 145.-	Iz atlasa elegantni,
odlični
Damski čevlji
na špango	Din 165.-	Črni, rjavi, splošno
priljubljeni
Damski čevlji
Pumps	Din 195.-	Črni, rjavi lak,
zelo moderni
Moški
polčevlji	Din 195.-	Zelo ugodna noša
Moški visoki
čevlji	Din 245.-	Pravi čevlji za štrapac

Luksuzni čevlji po zmernih cenah. Izdelujemo jih najbolje, ker razpola-
gamo samo mi v državi z ORIGINAL -- GOODYEAR -- WELT - stroji

Najlepše darilo za božič!

RADIJSKA ODDAJNA POSTAJA LJUBLJANA

Pripravili smo za Vas tak

RADIO, kot si ga želite,

namreč visok v kvaliteti
in nizek v ceni.

Naša reklamna prodaja, ki traja od 10. novembra do
30. decembra 1930., obsega sledeče radijske sprejemne naprave:

400 D	etektorskih aparatov, kompletnih, z vsemi potrebnimi, ki so za
poslušanje potrebne, za naplacho	Din 80.-
ter petkratno mesečno plačilo po Din 45.-
300 E	noelektronskih aparatov, kompletnih, z elektronko, baterijami, anten-
skim materialom ter eno slušalko, za naplacho	Din 100.-
ter osemkratno mesečno plačilo po Din 75.-
200 T	troelektronskih aparatov „Reinartz“, kompletnih, z elektronkami,
akumulatorjem 18 ah, anodno baterijo 90 Volt, finim zvočnikom ter an-
tenskim materialom, za naplacho	Din 240.-
ter desetkratno mesečno plačilo po Din 180.-
100 Š	tirielektronskih aparatov „Reinartz“ z visokofrekvenčno elektronko
z zamreženo anodo ter akumulatorjem 36 ah, anodno baterijo 120 Volt,
izbornim angleškim zvočnikom Amplion AC 27 ter antenskim materialom,
za naplacho 380 Din ter dvanajstkratno mesečno plačilo po 280 Din.	

Poslužite se ugodne prilike ter si naročite takoj Vaš aparat.

Ljubljana **Radio Ljubljana** **Maribor**
Miklošičeva c. 5 Aleksandrova 44

Telefonska šte. 2412

Štev. pošt. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

r. z. z. o. z.

Miklošičeva cesta 7.

v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsako-
vrstne kredite in posojila državnim uslužbencem
proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življen-
skih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva.
Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

TEKSTILBAZAR

LJUBLJANA, KREKOV TRG ŠTEV. 10

nudi vsakovrstno manufakturno blago prvovrstnega iz-
vora [angleško in češko blago], tako za moške obleke
ter sukne, damske plašče, cefirje, volneno blago, perilo,
platno, svile, pliš in druge v manufakturno stroko
spadajoče potrebščine. — Cene in postrežba solidna.
— Uradniki prejmejo lahko blago na odprti račun,
ali pa pri takojšnjem plačilu primeren popust.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmoderneje urejena in izvršuje vsa tiskarniška dela
od najpreprostejšega do najmodernejšega. — Tiska šolske,
mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane
knjige v enobarvnem in večbarvnem tisku; brošure in knjige
v malih in tudi največjih nakladah; časopise, revije, mla-
dinske liste, plakate, letake in osmrtnice. • Zahtevajte cenik!

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov.
Vizitke, pisemski in poslovni papir. • Lastna tvornica šolskih
zvezkov. • Šolski zvezki za osnovne, meščanske in srednje šole,
risanke, dnevniki in beležnice. Zvezki za okroglo pisavo št. 1, 2 in 3.

UČITELJSKA KNJIGARNA

prodaja znanstvene, strokovne, leposlovne, pripovedne in mladinske knjige; dalje knjige
za osnovne, meščanske, srednje in obrtne šole; zaloge vsakovrstnega papirja, pisalnih,
risalnih in šolskih potrebščin in učil; umetne in pokrajinske razglednice v veliki izbiri.

TELEFON ŠTEV. 2312. • RAČUN POŠTNE HRANILNICE ŠTEV. 10.761.